

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.28. Gregorii III. obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

sexto fatis functus, qui vigesimo sexto Sæcul. VIII.
 Novembris inter Sanctos colitur. A. C. 741.

Carolus Regnum Francorum in duos filios suos partitus Carolomanno primogenito Austrasiam, Sueviam, postea Alemanniam dictam, & Thuringiam, Pipino Burgundiam, Neustriam & Provinciam dedit, & tandem Chierii ad Æsiam eodem anno septingentesimo quadregesimo primo obiit, postquam annos viginti sex Titulo Magistri Palatii seu Francorum Principis regnasset. Sepultus est in Ecclesia S. Dionysii prope Parisios, quam multis donis locupletaverat. (*)

§. XXVIII.

Gregorii III. obitus.

Gregorius III. Papa obiit eodem anno 741. Is multas Romanæ Civitatis Ecclesias reparavit ornavitque, & inter alias Ecclesiam S. Petri, quo concessas sibi ab Eutychio Exarcho sex Columnas onychinas duxit, easque statuit circa Presbyterium ab utroque latere ante Confessionem S. Petri, juxta sex alias antiquas, super quas posuit trabes, argento vestitas & simulacris ornatas, ubi ab uno latere expressæ sunt effigies Anast.
 Salva-

(*) Fabula damnationis Caroli cum corpore & anima legi potest in C. Baronie ad hunc annum.

Sæcul. VIII.
A. C. 741.

Salvatoris & Apostolorum, & ab alio latere Dei Genitricis & Sanctarum Virginum. Super eas posuit lilia & *Pbara* feu Candelabra argentea. In eadem Ecclesia S. Gregorius condidit Sacellum a latere, quo stabant viri, in honorem omnium Sanctorum, ubi præter cetera posuit vas pretiosum, coronam cum Cruce in Altare dependente, Imaginem Sanctæ Virginis, Patenam & Calicem, omnia ex auro, & gemmis ornata. In Ecclesia S. Mariæ Majoris in Oratorio ad Præsepe posuit Imaginem Virginis Salvatorem in sinu amplectentis, auro gemmisque fulgentem. In Ecclesia S. Andreae simile simulacrum hujus S. Apostoli posuit. Aurum omne istarum oblationum, quarum pondus memoratur, septuaginta tres libras habet, argentum vero trecentas & septuaginta sex. Multorum autem, quæ dedit, pondus non legitur expressum. Aliquas Ecclesias reparans jussit eas imaginibus ornari, atque etiam atria ad S. Petrum, quæ pene collapsa erant.

Voluit, ut in Oratorio omnium Sanctorum, quod ad S. Petrum extruxit, trium Monasteriorum Monachi, qui huic Ecclesiæ serviebant, ad celebrandas Vigilias & Horas Canonicas venirent, ibique Presbyteri Hebdomadarii Sacris operarentur.

Præte-

Præterea S. Gregorius extruxit Mo-
 nasterium prope Ecclesiam S. Chryfoga-
 ni, in quo Monachi diu noctuque Offi-
 cium Divinum sicut ad S. Petrum pera-
 gerent, & Presbytero Titulari hujus Ec-
 clesiæ non subessent. His Monachis
 fundos dedit & Servos, alique pii Chri-
 stiani Pontificis exemplum secuti iisdem
 magna beneficia contulerunt. Prope
 Palatium Lateranense erat vetus Mona-
 sterium S. Joanni Evangelistæ, S. Joanni
 Baptistæ & S. Pancratii Sacrum, tunc
 penitus desertum. Gregorius Papa huic
 fundos donavit, Bona creditoribus pignori
 data redditis pecuniis redemit, Ab-
 batem constituit, Monachos induxit, qui
 in Ecclesia Salvatoris, pari ratione ac in
 Ecclesia S. Petri Laudes Divinas per
 diem & noctem decantarent. Idem Pa-
 pa statuit, ut Subdiaconus Oblationa-
 rius ex Palatio Patriarchali Luminare &
 Oblationes, id est, panem & vinum, Ec-
 clesiis Cemeteriis Urbis junctis suppe-
 ditaret, ut ibi in Festis earum propriis
 Missa celebraretur; Papa autem illum
 Presbyterum, quem Missam illam cele-
 brare oportebat, nominabat. Hodieque
 Romæ in Ecclesia S. Pauli legitur vetus
 Inscriptio, quæ indicat, quantam Obla-
 tionem hic Papa ad celebrandas quoti-
 die quinque Missas assignaverit. Gre-
 gorius tribus Ordinationibus mense De-
 cembri

Sæcul. VIII.
 A. C. 741.

Gregor. III,

ap. Baron.
 an. 741. n. 16.

Sæcul. VIII.
A. C. 741.
cembri Presbyteros viginti tres, Diaconos tres, & per diversa loca Episcopos octoginta creavit.

Cum S. Gregorio Papa sedente magna murorum pars fuisset collapsa, ipse sumptus ad reparandam ruinam suppeditavit. Non modicam quoque pecuniæ vim Trasimundo Duci Spoletano dedit, ad redimendum Castrum, quod sæpe facilitatem præbebat Romanum Ducatum invadendi. Hoc igitur Papa Ditioni Imperii adjecit. At Trasimundus fidem non servavit; promiserat enim, quatuor Civitates Romani Ducatus, quas foedere cum ipso inito Rex Luitprandus ceperat, esse reddendas. Gregorius III. cum Sacram Sedem tenuisset annis decem, mensibus octo, & viginti diebus, decimo Novembris anno septingentesimo quadragesimo primo diem clausit, & vigesimo octavo illius mensis ad S. Petrum sepultus est. Gregorius Sanctis adscriptus est, vacavitque Sacra Sedes dies octo.

Mart. Rom.
28. Nov.

Anast.
Ado. Chr.
an. 741.

Ab eodem Gregorio III. Papa Villicarius Archiepiscopus Viennensis Pallium accepit; at Præsul hic videns Ecclesiam suam spoliatam & ad miserum statum redactam secessit in Monasterium Agaliense anno 740. ibique vitam finivit. Nempe Franci malis quorundam consiliis impulsi Bona Ecclesiarum in usus profa-

profanos perverse convertebant. Lug- Sæcul. VIII.
 dunensis quoque Ecclesia direpta, atque A. C. 741.
 tam ista quam Viennensis per aliquot
 annos, scilicet Lugdunensis post obitum
 Fulcoaldi, & Viennensis discedente Vil-
 licario Episcopum non habuit. Inpri-
 mis Carolus Martellus accusabatur, quod
 Bona sacra usurparet. Et legimus etiam, c. 23. Chr.
 quod magnam partem reddituum Eccle- Antis. tom. I.
 siæ Antissiodorensi subtractam sex Prin- Bibl. no. p.
 cipibus Bavaris distribuerit, Aidulfo E- 439.
 piscopo nihil relinquens nisi centum Man-
 suarios seu familias servitute adstrictas.
 Interim qui eum defendunt, necessita-
 tem bellorum, quæ contra Saracenos,
 Frifones, & Saxones Deorum Cultores
 gessit, objiciunt.

§. XXIX.

*Leonis Obitus. Constantinus Copro-
 nymus Imperator.*

Eodem anno, quo Carolus Martellus Theoph. an.
 & Gregorius III. e vivis abierunt, 24. p. 346.
 etiam Leo Imperator, scilicet anno se-
 ptingentesimo quadragesimo primo In-
 dictione nona decimo octavo Junii na-
 turæ concessit, postquam imperasset an-
 nis viginti quatuor, mensibus duobus,
 & diebus viginti quinque. Constanti-
 nus filius ejus, qui cum Patre annis vi-
 ginti & uno regnaverat, tunc solus Im-
 perii habenas capessivit, quas adhucdum

Hist. Eccles. Tom. X.

H

an